రాఘవ ఆ వీధిలో ధైర్యంగా నడుస్తున్నాడు.

క్రితకు ముందు ఒకటి రెండు సార్లు ఆ వీధికి వచ్చినప్పుడు కొంత భయం, బెరుకు, కంగారు రాఘవను చుట్టు ముట్టాయి. ఇప్పు డా భయం, బెరుకు అతనిలో మచ్చుకైనా లేవు.

సమయం మధ్యాహ్నం మూడు గంటలు దాటింది. వీధిలో కొన్ని ఇళ్ళు కళ్ళు మూసుకున్నట్టుగా ఉన్నా, అక్కడక్కడా అరుగుల మీద కొంతమంది ఆడవాళ్ళ వెకిలి నవ్వులు, చౌకబారు మాటలు రాఘవ చెవిని పడుతున్నాయి. కొత్త వ్యక్తి ఎవరా అని ఎగాదిగా చూస్తూ కళ్ళతో, సైగలతో పలకరింపులు. ఏయ్ ఇలా రా అబ్బాయ్ అంటూ ఆహ్వానాలు. వీధిలో మల్లె పూల సైకిళ్ళు తమ వ్యాపారా లిప్పుడే మొదలుపెట్టాయి. ఒక కిళ్ళీ కొట్టు ముందు మైకులో ' బిగి కౌగిలి' సినిమా పాట బిగ్గరగా వినబడుతూంది. రాఘవ ముందుకు చూస్తూ గబ గబా నడుస్తున్నాడు. అతని అడుగులు నేలమీద తేలి పడుతున్నాయి. మనసు ఆనందంతో ఉక్కిరి బిక్కిరవుతూంది. ఆ ఆనందానికి కారణం రాఘవ కిప్పుడు లోగ్ అండ్ లోగ్ లిమిటెడ్‌లో అతని డిగ్రీకి తగిన మంచి ఉద్యోగం దొరికింది. వయస్సు పాతికేళ్ళు దాటిన తరవాత—తల్లి, తమ్ముడు, ఇద్దరు చెల్లెళ్ళతో నిరుద్యోగిగా నిశ్చష్ట జీవితం గడిపిన రాఘవ కిప్పుడు ఉద్యోగం దొరకడం నిజంగా ఒక నిధి దొరికినట్లే అయింది. అందుకే రాఘవ పతంజలి ఇంటికి ఆనందంగా బయలుదేరాడు.

పతంజలి ఇంటి ముందు మెట్లెక్కుతూ లోపలికి చూశాడు రాఘవ. గది తలుపులు మూసి ఉన్నాయి. వరండాలో మడత మంచంమీద పడుకున్న ముసలమ్మ గబుక్కున లేచి —"రండి బాబూ రండి. ఆ కుర్చీలో కూర్చోండి" అంటూ నవ్వుతూ తన గార పట్టిన పళ్ళన్నింటినీ బయట పెట్టింది. రాఘవ

శ్రీకంఠమూర్తి

మహాభిషేకం

ఇబ్బందిగా కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

''ఒక్క పది నిమిషాలు. అమ్మాయి లోపల ఎవరో స్నేహితురాలితో ఉంది!'' ముసలమ్మ ఇంకా ఏదో గొణుక్కుంటూ ఆ ఇంటి పక్క సందులోకి వెళ్ళిపోయింది. రాఘవ ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు. అతనికి పతంజలి జీవితం పూర్తిగా అర్థమయింది. పట్టపగలుకూడా ఎవరో ఒకరు వస్తూ పోతుంటారన్నమాట. నమ్ముకున్న వృత్తి శరీరాన్నమ్ముకోవడం. ఆ వృత్తికి రాత్రి పగలు తేడా ఏమిటి? పతంజలి రూపం కళ్ళల్లో మెదిలింది. ఆమె చేసిన సహాయమూ గుర్తుకొచ్చింది. రాఘవ హృదయం నిండా కృతజ్ఞత తొణికిసలాడింది.

రోగ్ అండ్ రోగ్ లిమిటెడ్‌లో మూడు, సూపర్‌వైజరు పోస్టులకి మూడువేలమందిని ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు. ఇంటర్వ్యూకి తనూ వెళ్ళాడు కాని, ఉత్తరాయణ—దక్షిణాయణాల వలయంలో తనకా ఉద్యోగం రాదని ఖచ్చితంగా తెలిసిపోయింది. నిరాశగా వెనక్కి పోతూంటే ఆఫీసు అటెండరు ఒకడు పదు రూపాయల ముడుపుతో తనకో తారక—'కీ' మంత్రం ఉపదేశించాడు. ఆ మంత్రోపదేశ ఫలితమే పతంజలి ప్రయోగం.

ఆ రోజు ఆలోచనలతో బుర్ర బద్దలు కొట్టుకుంటూ ఈ వీధిలో నిరాశగా నడిచి పోతున్నాడు. పతంజలి ఒక అరుగు మీద నిలబడి లోపలికి రమ్మంటూ నవ్వుతూ ఆహ్వానించింది. ఆమె పిలుపులోని ఆంతర్యం లక్ష్మణులు ఆమె అందం, వయస్సు, ఆకర్షణ చూసి తనకో ఆధారం దొరికినట్టయి వచ్చిన పని చెప్పాడు. ఆమె ఆశ్చర్యపడింది. తన నిరుద్యోగ కష్టాలు, బరువు, బాధ్యతలు అన్నీ ఏకరువు పెట్టుకున్నాడు. ఎలాగైనా సరే సహాయం చెయ్యమని దీనంగా వేడుకున్నాడు. పతంజలి ఆ పనికి ఒప్పుకుంది. మరునాడే తెలివిగా తన బాధ్యత నిర్వర్తించింది. ఫలితంగా తనకు ఉద్యోగం వచ్చింది.

ఇంటర్వ్యూ చేసిన ఆ కంపెనీ మేనేజింగు డైరెక్టరుకు ఏభై ఏళ్ళు. పేరు బ్రహ్మానందం. మనిషి తాటి డబ్బాలా ఉంటాడు. బట్టతల, బాన బొజ్జ, బావురుపిల్లి మొహం. బ్రహ్మానందం వయసులో ఉన్న ఏ ఆడపిల్లను చూసినా వెర్రెక్కి పోతుంటాడు. కొంగు వాసన తగిలితే చాలు—చొంగలు కారుస్తూ దాని కంటుకుపోతాడు. ఆఫీసులో అటెండరు చెప్పిన తారక 'కీ' మంత్రోపదేశం ఇదే!

పతంజలి రాఘవ పనిమీద బయలుదేరింది. పైట భుజాల మీదుగా నిండుగా కప్పుకుని, నిదానంగా మేనేజింగు డైరెక్టరు బ్రహ్మానందాన్ని కలిసింది. తను రాఘవకు మేనత్త కూతురుగా పరిచయం చేసుకుంది. బావకు ఉద్యోగం ఇవ్వకపోతే కుటుంబం యావత్తూ వీధిన పడి పోతుందని, ఉద్యోగం వస్తేనే బావతో తనకు పెళ్ళవుతుందని బ్రహ్మాండంగా నటించింది. కన్నీళ్ళు పెట్టుకుంది. కష్టాలు ఏకరువు పెట్టింది. బ్రహ్మానందం కరగలేదు. ఆమె వైపు వెర్రిగా చూశాడు. అతని కోరిక అర్థమయింది. తన బావ కోసం. అతని ఉద్యోగం

ఫోటో: పద్మినీ ప్రియదర్శిని

కోసం ఏ పని కైనా సిద్ధమే నంటూ చిటికలో ఒప్పుకుంది. ఆ రాత్రి కార్యం సాధించింది. ఒప్పుకోవడం ఆమెకు కొత్త కాదు. పతంజలి పడుపు వృత్తిలో బతుకుతున్నదే! కాని, ఆమె చేసిన ప్రయత్నం వృత్తి పరంగా చేసిన సహాయం రాఘవ జీవితానికో ఉపాధి కల్పించింది.

రాఘవ ఆలోచనల్ని భంగపరుస్తూ చిన్న శబ్దంతో గది తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. గదిలోంచి ఇన్‌షర్ట్‌లో ఉన్న హిప్పీ క్రాపు కుర్రాడు ఒకడు తల వంచుకుని గబగబా బయటికి వెళ్ళిపోయాడు. గుమ్మం దగ్గర కొచ్చిన పతంజలి రాఘవను చూసి—''మీరా లోపలికి రండి'' అంటూ మొహం నిండా ఆనందాన్ని పులుముకుంది. రాఘవ గదిలోపలికెళ్ళి మూలనున్న ఒక స్టూలు మీద కూర్చున్నాడు.

తెల్లటి ఒంటిని అంటిపెట్టుకున్న నల్లటి అమెరికన్ జార్జెట్ చీర. అదే రంగు జాకెట్టు. కాటుక దిద్దిన కళ్ళల్లో ఎర్రటి జీరలు. అప్పుడే ముడి వేసుకున్న విడిపోయిన జుట్టు. మత్తుని నిద్ర లేమిని, బడలికన్ని అద్దంలా చూపిస్తున్న ముఖం. నలిగిపోతున్న పువ్వులాంటి సొగసు. కమిలి పోతున్న ఇరవై ఏళ్ళ వయస్సు. ఈ పాపపంకంలో ఎలా కూరుకు పోయిందీ పతంజలి?

''ఏమిటి? అంత దీక్షగా చూస్తున్నారు నన్ను?'' పతంజలి తీయని పలకరింపుతో రాఘవ వూహలు చెల్లా చెదురైనాయి.

''నాకు రాజమండ్రీ ఆఫీసులో పోస్టింగు వచ్చింది. నిజంగా మీరు చేసిన సహాయం నా జీవితంలో ఎన్నటికీ మరిచిపోలేను.'' రాఘవ గొంతు నిండా ఆర్ద్రత, అభిమానం.

''రాజమండ్రిలోనా...చాలా సంతోషం.'' ఆమె కళ్ళల్లో కోటిదీపాలు. అంతలోనే ఆ దీపాల వెనక ఏవో నీలినీడలు.

''మీకు చెప్పినట్టుగా నా మొదటి జీతం రాగానే అందులో సగం సొమ్ము మీకు తప్పకుండా అందజేస్తాను.'' రాఘవ ఆమెకు వాగ్దానం చేస్తున్నట్టుగా అన్నాడు.

''మీరు నాకేమీ ఇవ్వక్కర్లేదు కాని, నాదో చిన్న కోరిక. మీరు తీర్చగలరా అని.'' పతంజలి రాఘవ కళ్ళల్లోకి సందేహంగా చూస్తూ సూటిగా అడిగింది. రాఘవ ఆమె చూపులకి తడబడ్డాడు. ముఖకవళికలు మారిపోయాయి. మనసులో వేయి ప్రశ్నలు కెరటాల్లా ఎగిసి పడ్డాయి. ఏమిటా కోరిక? ఏమిటది? పతంజలి తన నుండి ఆశించే దేమిటి? తను జీతంలో సగం సొమ్ము ఎలాగూ ఇస్తానని ఒప్పుకున్నాడు. ఆమె వద్దంటూంది. మరి? రాఘవ నరాల్లో సన్నటి ప్రకంపన. అలజడి.

''చెప్పండి—నా శాయశక్తులా మీ కోరిక తీర్చడానికి!!''

''వద్దులెండి. మీ రేదో భయపడుతున్నట్టున్నారు.'' పతంజలి పంటితో పెదాన్ని నొక్కుతూ అంది.

''నో నో అలాంటిదేం లేదు. మీరు నాకు చేసిన సహాయం ముందు నే నేం చేసినా తక్కువే!'' రాఘవ పైకి గంభీరంగా అన్నాడే కాని, మనసు మారుమూల సముద్రపు హోరు.

''మీకు రాజమండ్రిలో పోస్టింగన్నారుకదూ అక్కడ జాంపేటలో మా వాళ్ళు.. అమ్మా, నాన్న, ఇద్దరు తమ్ముళ్ళు. ఇదిగో మా వాళ్ళ ఎడ్రస్సు.'' పతంజలి గోడ పక్క వెంకటేశ్వర పటం వెనుక నుంచి చీటీ ఒకటి తీసి రాఘవ చేతి కిచ్చింది. రాఘవ ఆ అడ్రసు నాలుగుసార్లు చదివి పర్సులో పెట్టుకున్నాడు.

''నాకో చెల్లెలుకూడా ఉంది. పేరు పరిమళ. పదవ తరగతి చదివింది. తప్పటడుగు వేసి దారి తప్పిన నా కారణంగా పరిమళకు పెళ్ళి కావడం లేదు. ఎన్నో సంబంధాలు వచ్చి వెనక్కి పోతున్నాయి. దాని పెళ్ళి గురించి అమ్మా, నాన్న నిత్యం కుమిలి పోతున్నట్టు. నేను చేసిన తప్పుకు పరిమళ శిక్ష అనుభవిస్తున్నట్టు ఒక స్నేహితురాలు నాకు ఉత్తరం రాసింది. తెలివైన పిల్ల. కొద్దో గొప్పో వాళ్ళు కట్నంకూడా ఇవ్వగలరు. మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే, ఇష్టమయితే. నా చెల్లెలు పరిమళని మీరు పెళ్ళి చేసుకోగలరా!'' పతంజలి మాటల్లో విషాదం, ఆవేదన ప్రవాహంలా పొంగి పొర్లాయి. రాఘవకు నోట మాట రాలేదు. మనసు మొద్దు బారినట్టయింది. అందమైన వల... తనను ఏదో ఆహ్వానిస్తున్నట్టనిపించింది.

పడుపు వృత్తిలోని ఒక ఆడదాని చెల్లెల్ని కావాలని పెళ్ళి చేసుకోవడమా? ఇది వీలవుతుందా! నో... తన వాళ్ళెవరూ ఒప్పుకోరు. అయినా తను చేసిన సహాయానికి ఇటువంటి కోరిక కోరుతుందని ముందుగా వూహించ లేకపోయాడు. ఆమె ఆశ పడటంలో న్యాయం ఉంటే ఉండొచ్చు. కాని, తనకు అదెలా సాధ్య పడుతుంది? ఆ రోజు ఏభై రూపాయలు ఎడ్వాన్సుగా ఇవ్వబోతే వద్దని నిరాకరించింది ఇందుకేనా?

''సారీ! ఈ విషయంలో ఆలోచించుకోవడానికి నాకు కొంత వ్యవధి కావాలి.'' రాఘవ తలవంచుకుని గదిలోంచి చరచరా బయటికి వెళ్ళిపోయాడు. నడుస్తున్న బొమ్మలా ఆమె గుమ్మం దగ్గరకొచ్చి, అతడు వీధి చివరకు వెళ్ళేవరకు అలా చూస్తూనే నిలబడింది. కనీసం రాఘవ వెనక్కి తిరిగిచూడు లేదు. పతంజలి పెదాలపై పేలవమైన చిరునవ్వొకటి వెలిగి ఆరిపోయింది. ఆ నవ్వులో ఎన్నెన్నో భావాలు ... మువ్వా మామూలు మనిషివే! మగాడివే!

ఆమె అనుకోకుండా ఉండలేకపోయింది. ధడాలున తలుపులు మూసి గడియవేసుకుంది.

రాఘవ రాజమండ్రిలో ఉద్యోగంలో జాయినయి అప్పుడే నెల రోజులు దాటాయి. మొదటి నెల జీతం కూడా అందుకొన్నాడు. అతని జీవితం ఇప్పుడు సాఫీగా, ఆనందంగా సాగిపోతుంది. దూరపు, దగ్గర బంధువు లప్పుడే రాఘవకు రెండు మూడు పెళ్ళి సంబంధాలు కూడా తీసుకు వచ్చారు. అతని రేటు ఇప్పుడు పది హేను వేలు దాటి పలుకుతూంది. పెళ్ళి చేసుకోవ టానికి రాఘవ సిద్ధంగా ఉన్నాడు. మొదటినెలజీతం అందుకోగానే పతంజలికి జీతంలో సగం సొమ్ము పంపించాలనే విషయం జ్ఞాపకం వచ్చినా, దానికంత ప్రాధాన్యం ఇవ్వలేకపోయాడు. ఉద్యోగం వచ్చిన కొత్త వాతావరణంలో, స్నేహితుల సంరంభంలో, బంధువుల హడావుడిలో అతను మామూలుగా మునిగి పోయాడు.

ఆ రోజు ఆఫీసునుండి బయటపడిన రాఘవ రోడ్డుమీద నడుస్తున్నాడు. సాయంకాలం మనో ల్లాసంగా ఉంది. అందమైన జంటలు ఎన్నో రోడ్డు మీద ఆనందం అంతా తమ ఒక్కరిసొత్తేనన్నట్లుగా నడిచిపోతున్నాయి. సమయం ఆరు గంటలయ్యింది. రాఘవ అప్సరాలో టిఫిన్ చేసి కాఫీ త్రాగి బయట పడ్డాడు. కిళ్ళీ కొట్టుముందు నిలబడి తీసుకున్న సిగరెట్‌కు డబ్బు లివ్వబోతుంటే పర్సులోంచి వో చీటీ క్రింద పడింది. ఆశ్చర్యంగా వంగి చీటీ తీసి చదివాడు. అది... ఆ రోజు పతంజలి ... చేతికిచ్చిన తన వాళ్ళ ఎడ్రసు. సిగరెట్ వెలిగించి రోడ్డు మీద నడుస్తూ ఆలోచనలో పడ్డాడు రాఘవ.

పతంజలి రూపం కళ్ళ ముందు కదిలింది. ఆమె చేసిన సహాయమూ మనసులో మెదిలింది. అవును. పతంజలి తన అంతరంగాన్ని అప్పుడప్పుడూ కుదుపుతూనే ఉంది. తను వాగ్దానం చేసిన డబ్బు ఎలాగైనా ఆమెకు పంపించి వేయాలి. వెంటనే వదిలించుకోవాలి. లేకపోతే మనసులో ఏదో గిల్టీ ... తప్పుచేసి భావం...పోనీ ఒకసారి ఈ ఎడ్రసుకు వెళ్ళి చూసివస్తే తప్పేమంది! సరదాగా ఆ వీధికి వెళ్ళి ... వీలయితే ఆ అమ్మాయిని చూసి వాళ్ళ స్థితిగతులు గమనించి వచ్చేయొచ్చు. తనిప్పుడు ఇంటికి వెళ్ళి చేసేపని ఏమీ లేదు.

ఆలోచన రావడమే తరువాయి రాఘవ వో రిక్షాను పిలిచి అందులో ఎక్కి కూర్చున్నాడు. ఎడ్రసు ప్రకారం జాం పేట పోనిమ్మన్నాడు. రిక్షా మలుపు తిరిగి ముందుకు పరుగెట్టింది.

తిన్నగా ఇంటికి వెళితే మీ రెవరు! అని వాళ్ళు అడగొచ్చు. జవాబు ఏం చెప్పాలి? ఊహూ ఆ వీధిలో ఎక్కడయినా ఆగి నెమ్మదిగా ఆ ఇంటిని కనుక్కొని ఆ అమ్మాయిని చూసి మొత్తం సమాచారం సేకరించాలి. .. అంతే!

రాఘవ చెప్పిన ప్రకారం జాంపేటలో వినాయ కుడి వీధిముందు రిక్షా ఆగింది. రిక్షావాడికి డబ్బు లిచ్చి పంపించి వేసి రాఘవ ఆ వీధిలోకి అడుగు పెట్టాడు. వీధి చివర ఎవరిదో పెళ్ళిలా ఉంది. ఇంటి ముందు పందిరి... రంగు రంగుల దీపాలు. పందిరి చుట్టూ జనం. మ్రోగుతున్న బ్యాండు మేళాలు, కన్నుల పండువగా ఉంది. రాఘవ మరో సిగరెట్ వెలిగించి వినాయకుడి గుడి ముందు ఆగాడు. గదిలోంచి పూజారి అర్చన ముగించి అప్పుడే బయటికి వస్తున్నాడు. అక్కడే నిలబడ్డ రాఘవని చూసి 'ఎవరు బాబూ? ఏం కావాలి?' అంటూ ప్రశ్నించాడు. సి హెచ్. సీతారామయ్య గారని ... తెలుగు మాస్టారిల్లు ... రాఘవ అర్ధోక్తిగా అడిగాడు.

"అదే బాబూ ... ఆ పెళ్ళి జరుగుతూంది చూడండి — అదే సీతారామయ్యగారిల్లు. సీతా రామయ్య గారి అమ్మాయి పరిమళమ్మకే పెళ్ళి! వెళ్ళండి, బాబూ! వెళ్ళండి!'' పూజారి కంగారుగా వెళ్ళిపోయాడు. రాఘవ తుళ్ళిపడ్డాడు.

తను పొరపాటుగా వినలేదు గదా! సీతారామయ్య కూతురు పరిమళకు పెళ్ళా! విచిత్రంగా ఉందే! ఇక సమస్యే లేదు. పతంజలి మనసులోని కోరిక చెల్లెలు పరిమళకు పెళ్ళిజరగడం! అది జరిగిపోతూనే ఉంది. కాగల కార్యం కావలసిన వాళ్ళే తీరుస్తున్నారు.

రాఘవ గబగబా పెళ్ళి పందిట్లోకి నడిచాడు. పీటల మీద పెళ్ళి కొడుకు ఠీవిగా కనిపించాడు. పెళ్ళికూతుర్ని ముత్తైదువులు అప్పుడే లోపల్నుంచి పందిట్లోకి తీసు కొస్తున్నారు. పరిమళ సన్నగా తీగెలా ఉంది. ముఖంలో పతంజలి పోలికలు కొట్టొచ్చి నట్లుగా కనబడుతున్నాయి.

'ఆగండి! ఈ పెళ్ళి జరగటానికి వీల్లేదు!'' పెళ్ళి పందిట్లో పిడుగు పడినట్లు వినబడిం దా కేక. పెళ్ళికొడుకు తండ్రో, మరి బంధువో పెళ్ళికొడుకుని రెక్క పట్టుకుని పైకి లేపేశారు. బ్యాండు మేళం ఆగిపోయింది. ఎవరికి వాళ్ళే బొమ్మల్లా నిలబడి పోయారు.

"సీతారామయ్యగారూ! మీ రింత మోసం చేస్తారనుకో లేదు. పెళ్ళి కూతురుఅక్క... అదే మీ పెద్ద కూతురు ఇల్లు వదిలి ఎవడితోనో పోయిందన్నమాట నిజమా, అబద్ధమా! మా కంతా తెలిసింది. విషయాన్ని కప్పి పుచ్చి గప్ చిప్‌గా పెళ్ళి చేసేద్దామనుకున్నారు! మాకు ఈ అమ్మాయి ఒక్కత్తే అని మళ్ళీ అబద్ధాలు చెప్పారు. నిప్పు లాంటి వంశం మాది. ఛీ! ఛీ! నడవండ్రా! నడవండి. ఈ పెళ్ళి వద్దు. సంబంధం వద్దు!'' ఆ పెళ్ళి పెద్ద ఆగ్రహాన్ని కురిపిస్తూ పెళ్ళి కొడుకుని తీసు కుని బయటికి వెళ్ళిపోయాడు. పెళ్ళి పందిరంతా తెల్లబోయింది. పెళ్ళికూతురు తండ్రి సీతారామయ్య ముఖంలో నెత్తురు చుక్క లేదు. ఎవరికి వాళ్ళే గుసగుసలు.

సీతారామయ్య పరుగు లాంటి నడకతో పెళ్ళి ఆ పెళ్ళి పెద్ద రెండు చేతులు పట్టుకున్నాడు. ఏడుపు లాంటి స్వరంతో బతిమాలుతూ— ''నన్ను క్షమించండి, బావగారూ! మీ కాళ్ళు పట్టుకుంటాను. నా కూతురుకు అన్యాయం చేయకండి. నా పెద్ద కూతురు లేచిపోయిందో, చచ్చిపోయిందో నిజంగా నాకు తెలియదు. దాని కెప్పుడో ఇన్ని నీళ్ళు వదిలేశాను. బావగారూ!''

ప్రేక్షకుడిగా చూస్తున్న రాఘవ నిర్ఘాంతి పోయాడు. అతని మెదడు నిండా హోరు. నర నరాల్లో తీవ్ర సంచలనం.

పెళ్ళి కూతురు పరిమళ అవమానంతో, దుఃఖంతో కుంచించుకు పోయి లోపలి కెళ్ళి పోయింది. పెళ్ళి కూతురు తల్లి కొంగు అడ్డం పెట్టుకుని కుమిలి కుమిలి ఏడుస్తోంది. ఆడపెళ్ళి వారందరూ కలిసి మగ పెళ్ళివారికి తలోక విధంగా నచ్చ చెబుతున్నారు. పెళ్ళికొడుకు అయోమయంగా ఉండిపోయాడు. చివరకు మగపెళ్ళివారు పెళ్ళి రద్దు చేసుకుని వెళ్ళిపోవడానికే ఉద్యుక్తులయి పోతున్నారు.

పచ్చని పందిట్లో పెళ్ళి ఆగిపోయింది. చెడిన ఆడది పతంజలి కారణంగా ఈ పెళ్ళి చెడిపోయింది. ఒక కుటుంబం పరువు, ప్రతిష్ఠ, ఆత్మాభిమానం అన్నీ ఆత్మహత్య చేసుకోబోతున్నాయి. ఒక కన్నె మనసు కలలన్నీ కొడి గట్టిన దీపాల్లా మసి బార బోతున్నాయి. అదే చెడిన ఆడది కారణంగా తనకు ఉద్యోగం వచ్చింది. తన జీవితాని కో ఉపాధి దొరికింది. దరిద్రంతో కొట్టుమిట్టాడే తన కుటుంబానికి జీవం వచ్చి ధైర్యంగా నిలబడింది. రాఘవ మస్తిష్కంలో సంకుల సమరం.

నేను చేసిన తప్పుకు నా చెల్లెలు శిక్ష అనుభవి స్తోంది. నా కుటుంబం అంతా జీవచ్ఛవాల్లా బతుకుతున్నారు... పతంజలి దీనారావం. ఆ వేదన రాఘవ చెవుల్లో గింగురు మంటున్నాయి.

"ఈ పందిట్లోని పెద్దలంతా దయచేసి ఒక్క సారి నా మాట వినండి. నా పేరు రాఘవ. మీ రంతా ఎవరితోనో లేచిపోయిందనుకుంటున్న పతంజలి —అదే పెళ్ళి కూతురు అక్కకు తాళి కట్టిన భర్తను నేను. అవును—పతంజలి చెడిపోలేదు. ఎవరితోనూ లేచిపోలేదు. మేమిద్దరం ప్రేమించి పెళ్ళి చేసు కున్నాం. ఇంత కాలం భయంతోనూ, నాకు ఉద్యోగం దొరక్క పోవడం వల్లనూ ఎవరికీ కనిపించ లేక అజ్ఞాతంగా బతికాం!'' పందిట్లోని జనం అంతా రాఘవను ఆశ్చర్యంగా, కొత్తగా, వింతగా ఎవరికి వాళ్ళు నిశ్చేష్టులై చూశారు. మగపెళ్ళి వారి ముఖాలు కొన్ని నమ్మలేనట్లుగా అనుమానంగా చూశాయి.

"నిజం! నా మాటను నమ్మండి! పతంజలి సిగ్గుతోనూ, భయంతోనూ ఈ పెళ్ళికి రాలేక పోయింది. మరదలి పెళ్ళికి వెళ్ళమని ప్రోత్సహించి నన్ను పంపించింది. కావాలంటే నా భార్యని రేపొద్దుటకే తీసుకొచ్చి మీ అందరకూ చూపిస్తాను. దయచేసి ఈ పెళ్ళి జరగ నివ్వండి. ప్లీజ్!''

రాఘవ పెళ్ళి కొడుకు తండ్రిని, పెళ్ళికొడుకుని బతిమాలి మళ్ళీ పెళ్ళి పందిట్లోకి తీసుకొచ్చాడు. అందరి ముఖాలు ప్రసన్న మయ్యాయి. ఆనందం వెల్లివిరిసింది. సీతారామయ్య వచ్చి అమాంతం రాఘవను కౌగిలించుకుని కన్నీళ్ళు పెట్టు కున్నాడు పెళ్ళి పందిట్లో మళ్ళీ బ్యాండు మేళం మోగింది.

పెళ్ళి పందిట్లో కొత్త దంపతులపై అక్షింతలు వేసి బయటకు వచ్చాడు రాఘవ. అతని మనసిప్పుడు స్వచ్ఛంగా, చల్లగా ఉంది. బయట వెన్నెల్లా హాయిగా, ప్రశాంతంగా ఉంది. వాళ్ళందరి ముందు తనెంతో ఉన్నతంగా ఎదిగి ఎవరెస్టు శిఖరాన్నెక్కి కూర్చున్నంత సంబరంగా ఉంది.

తన నిరుద్యోగ జీవితంలో నిస్వార్థంగా నిండు వెన్నెల పూయించిన పతంజలికి తన మనోసంస్కారాన్ని కృతజ్ఞతనూ అభిషేకం చేస్తూ, ఆమెను తన బతుకులో భాగస్వామిగా తెచ్చుకోవడానికి బయలు దేరాడు రాఘవ.

అతను అందరి ముందు పందిట్లో పలికిన అందమైన అబద్ధం నిజం కాబోతూందన్న ఆనందంతో ఆకాశంలో చంద్రుడు వెన్నెలవర్షంతో ఆ రాత్రిని 'మహాభిషేకం' చేస్తున్నాడు. ★